

Parketnr. : 20.99471/07/SW3

Griffiennr. : 2010/2390

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 JUNI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste kamer**, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging en de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 11 december 2009, waarbij de in verdenking gestelden werden verwezen naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

- 1) _____, arbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 2) _____, huisvrouw, geboren te _____ op _____, wonende te _____, van Turkse nationaliteit;
- 3) _____, arbeider, geboren te _____ op _____, ingeschreven te _____
- 4) _____, groot-/kleinhandelaar, geboren te _____ op _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

A. ...

B. ...

De eerste en de tweede :

C. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te

hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, met name een woning op het adres te

te **van 1 februari 2003 tot 4 augustus 2004** (OK 1, stuk 2-5, 21; OK 2, stuk 147, 179)

D. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, thans strafbaar gesteld door de artikelen 1,2,5,7,8,15,17,20§1 en 114 §1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), zoals gewijzigd bij decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de vesterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking, in casu

D.1. een woning op het adres te

te **van 5 augustus 2004 tot 14 februari 2008** (OK 1, stuk 31, 179, OK 2, stuk 12)

D.2. een woning op het adres te

te **van 14 maart 2008 tot 9 mei 2008** (OK 1 stuk 50)

D.3. een woning op het adres te

te **van 1 december 2007 tot 16 juni 2008** (OK 1, stuk 64, 118 - 120; OK 2 stuk 147-148)

D.4. een woning op het adres te

te **van 30 januari 2008 tot 16 juni 2008** (OK 1, stuk 64, 66, OK 2 stuk 147-148, stuk 180-181)

D.5. een woning op het adres te

te **van 21 oktober 2006 tot 16 juni 2008** (OK 2, 147-stuk 148, 181-182)

E. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

E.1. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5, §1, 2°, 4°, 6°, 7°, 8° rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning (art 20 § 1 al 1) met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,
met name een woning op het adres te

te **van 9 september 2007 tot 14 februari 2008** (OK2, stuk 11-13)

E.2. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5, §1, 2°, 4°, 6°, 7°, 8° rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning (art 20 § 1 al 1) met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,
met name een woning op het adres te

te **van 14 maart 2008 tot 9 mei 2008** (OK 2, stuk 11-13)

E.3. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5, §1, 2°, 4°, 5°, 7°, 8° rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning (art 20 § 1 al 1) met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,
met name een woning op het adres te

te **van 1 december 2007 tot 16 juni 2008** (OK 2, stuk 80-83)

E.4. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5, §1, 2°, 4°, 5°, 7°, 8° rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.(art 20 § 1 al 1) met de

verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, met name een woning op het adres te

te **van 30 januari 2008 tot 16 juni 2008 (OK 2, 49-52)**

E.5. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5, §1, 2°, 4°, 6°, 7°, 8° rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.(art 20 § 1 al 1) met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, met name een woning op het adres te

te **van 9 september 2007 tot 16 juni 2008 (OK 2, stuk 112 - 114)**

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 31.300 € zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening :

(stuk 179)

- 41 maand x 500 €/maand =	16.400 €
- 3 maand x 500 €/maand =	1.500 €
- huurwaarborg	<u>1.500 €</u>
- TOTAAL	19.400 €

(stuk 181 OK 2)

- 7 maand x 500 €/maand =	3.500 €
---------------------------	----------------

(stuk 181 OK 2)

- 4 maand x 400 €/maand =	1.600 €
---------------------------	----------------

- 20 maand x 400 €/maand – 1.200 € huurachterstal	6.800 €
---	----------------

De derde en de vierde :

Gedagvaard teneinde te horen beslissen over hun burgerlijke partijstelling dd. 30 juli 2007 voor de heer , onderzoeksrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

* * * * *

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld mevrouw , wonende te , teneinde de beklagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de nederlandse taal in de turkse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 23 februari 2010.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 23 maart 2010 en vervolgens naar de openbare terechtzitting van 4 mei 2010.

Op de openbare terechtzitting van 4 mei 2010 aanhoorde de rechtbank :

- de middelen en de conclusies van de burgerlijke partij , verblijvende in het lokaal opvanginitiatief te , in haar eis tegen de eerste en de tweede beklagde, voorgedragen door meester Bart Vantieghem, advocaat te 9000 Gent, Hulstboomstraat 30, die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de middelen en de conclusies van de eiser tot herstel de Vlaamse Wooninspecteur, met zetel te 9000 Gent, Gebrs. Van Eyckstraat 4-6, in zijn eis tot herstel tegen de eerste en de tweede beklagde, voorgedragen door meester Pieter Van Assche, in plaats van meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;
- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door mevrouw C. Blomme, substituut-procureur des Konings;

- de beklaagde ; in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Aytekin Tuncer, advocaat te 9000 Gent, Dampoortstraat 54, die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester Aytekin Tuncer, advocaat te 9000 Gent, Dampoortstraat 54, die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde.

De burgerlijke partijen en zijn ter terechtzitting van 4 mei niet ter terechtzitting verschenen, noch iemand voor hen.

VOORAFGAANDELIJK

De tenlasteleggingen C, D en E hebben allen betrekking op het verhuren van woningen die niet beantwoordden aan de gezondheids-, veiligheids- en woonkwaliteitsnormen van artikel 5 van de Vlaamse Wooncode. Deze feiten zijn strafbaar overeenkomstig artikel 20 §1 van de Vlaamse Wooncode.

Dit artikel werd herhaaldelijk gewijzigd.

Het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 augustus 1997. Titel III van het decreet (waaronder hoofdstuk V dat de sancties voorzag) trad in werking op 1 november 1998 (zie artikel 114 §4 van het decreet en artikel 45 van het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen – B.S. 30 okt. 1998).

De tekst luidde toen: *“Wanneer een woning die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5 als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, wordt de verhuurder of de eventuele onderverhuurder van die woning gestraft met een geldboete van vijftig tot vierhonderd frank.”*

Deze bepaling werd vervangen overeenkomstig artikel 20 van het decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen. Artikel 21 van het

decreet van 7 mei 2004 bepaalde dat dit decreet in werking trad op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad, namelijk 5 augustus 2004.

Met ingang van die datum luidde art. 20 §1 van de Vlaamse Wooncode als volgt: *“Wanneer een woning die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zonder conformiteitsattest, wordt de verhuurder of de eventuele onderverhuurder van die woning gestraft met een geldboete van 100 euro tot 10.000 euro.”*

Artikel 20 §1 van de Vlaamse Wooncode werd opnieuw vervangen overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking. Artikel 10 van het decreet van 7 juli 2006 voorzag dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding zou bepalen.

De Vlaamse Regering deed dit dan ook in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007). Daarin werd voorzien dat het decreet van 7 juli 2006 in werking zou treden op de datum van de inwerkingtreding van het besluit, namelijk tien dagen na de bekendmaking, hetzij op 9 september 2007.

Sinds die datum luidt art. 20 §1 Vlaamse Wooncode als volgt: *“Wanneer een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5, rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.”*

De tenlasteleggingen C en D dienen bijgevolg te worden aangepast en verbeterd.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. De ontvankelijkheid van de strafvordering

1.1. Procedurevoorgaanden

Het gerechtelijk onderzoek vangt aan met de klacht met burgerlijke partijstelling van _____ en _____ op 30 juli 2007. Zij voerden aan sinds begin 2003 het pand gelegen te _____ te huren van _____ ; zij voerden aan dat het huis niet werd onderhouden. Zij meenden slachtoffers van huisjesmelkerij te zijn.

Het dossier werd diezelfde dag, 30 juli 2007, overgemaakt aan het openbaar ministerie, voor eventuele vordering.

Op 31 juli 2007 stuurde de procureur des Konings het dossier terug naar de onderzoeksrechter met de mededeling « *Mijn ambt is voorlopig niet zinnens een vordering te nemen* » (OK 1, st 17).

Op 23 januari 2008 meldt de politie aan de onderzoeksrechter dat nog eigenaar is van andere panden.

Op 9 mei 2008 begeeft de politie zich, in opdracht van de onderzoeksrechter, samen met de Wooninspectie naar het pand gelegen te en doet er de nodige vaststellingen. Het proces-verbaal van de Wooninspectie nr. GE.62P.RW.101601.2008 van 9 mei 2008 wordt op 9 juni 2008 door de procureur des Konings overgemaakt aan de onderzoeksrechter, met verzoek het onderzoek uit te breiden tot de inliggende feiten. Het kantschrift vermeldt uitdrukkelijk de referte van het proces-verbaal.

Op 4 juni 2008 schrijft de onderzoeksrechter huiszoekingsmandaten uit voor de adressen:

-
-
-

Deze mandaten worden op 16 juni 2008 uitgevoerd. De processen-verbaal van de Wooninspectie, die naar aanleiding van die huiszoekingen werden opgesteld, worden door de procureur des Konings overgemaakt aan de onderzoeksrechter op 4 juli 2008, met een eenvoudige verwijzing naar de zending van 31 juli 2007.

Bij beschikking van de raadkamer van 11 december 2009 werden de beklaagden verwezen voor inbreuken op de Vlaamse Wooncode met betrekking tot de volgende adressen:

-
-
-
-

1.2. Beoordeling

Uit het hierboven weergegeven procedureverloop blijkt dat de strafvordering in werking werd gesteld door de burgerlijke partijen op 30 juli 2007. De procureur zag uitdrukkelijk af van een vordering.

Overeenkomstig artikel 63 van het Wetboek van Strafvordering kan alleen hij die beweert door een misdaad of wanbedrijf te zijn benadeeld, klacht doen en zich burgerlijke partij stellen. De strafvordering, die door de burgerlijke partijstelling in werking wordt gesteld, heeft dus alleen

betrekking op feiten waardoor de klagers benadeeld worden. De publieke vordering behoort het openbaar ministerie toe.

Bij gebrek aan vordering van het openbaar ministerie werd de strafvordering dus slechts in werking gesteld met betrekking tot de feiten ten nadele van en

Toen de onderzoeksrechter op 4 juni 2008 huiszoekingsmandaten uitschreef voor adressen, die geen betrekking hadden op de twee burgerlijke partijen, en toen deze mandaten werden uitgevoerd op 16 juni 2008, was de onderzoeksrechter niet gelast met het voeren van een onderzoek met betrekking tot andere panden dan datgene dat door de klagers werd gehoord.

De uitbreidende vordering van 9 juni 2008 had uitsluitend betrekking op de feiten waarmee de onderzoeksrechter reeds gelast was ingevolge de burgerlijke partijstelling.

Tijdens de gehele duur van het gerechtelijk onderzoek werden door het openbaar ministerie voor het overige geen vorderingen genomen; binnenkomende stukken werden gewoon doorgestuurd naar de onderzoeksrechter, met verwijzing naar de zending van 31 juli 2007. Bij deze zending had de procureur des Konings laten weten geen vordering te nemen.

De eerste vordering van het parket in deze zaak was de vordering van 17 november 2009, tot verwijzing van de zaak naar de correctionele rechtbank. Daarbij werd evenwel de verwijzing gevraagd van feiten die de onderzoeksrechter had onderzocht buiten zijn beperkte saisine, zoals omschreven in de burgerlijke partijstelling van 30 juni 2007.

De onderzoeksrechter mag niet buiten de materiële feiten treden die vervat zijn in de inleidende vordering (Vordering van advocaat-generaal P. onder Cass. 3 augustus 1917, *Pas.*, I, 1917, 331-332).

De niet-naleving van de substantiële vormvereiste die de inleidende vordering is, leidt tot de nietigheid van de gestelde onderzoeksdaden (R. VERSTRAETEN, *Handboek Strafvordering*, Antwerpen, Maklu, 2007, nr. 732).

In deze tijd waar de functie van onderzoeksrechter onder druk staat, is het belangrijk dat de rollen van het openbaar ministerie en van de onderzoeksrechter duidelijk uit elkaar zouden worden gehouden; het openbaar ministerie is de vervolgende partij, terwijl de onderzoeksrechter garant staat voor de individuele vrijheden.

Komt de onderzoeksrechter binnen de perken van zijn saisine te weten dat er nog andere panden verhuurd worden, dan komt het hem toe het dossier mee te delen aan het openbaar ministerie met het oog op een eventuele uitbreidende vordering.

Door dit na te laten en op 4 juni 2008 huiszoekingen te bevelen op adressen waarvoor hij in feite niet was gevorderd, heeft de

onderzoeksrechter zich de bevoegdheden van de vervolgende partij toegeëigend.

Het aldus verkregen bewijs moet worden uitgesloten, daar het gebruik ervan in strijd is met het recht op een eerlijk proces. De fundamentele regels van een behoorlijke procesvoering werden onherstelbaar geschonden.

De huiszoekingen te

zijn nietig. De rechtbank kan niet steunen op de gegevens die naar aanleiding of ten gevolge van die huiszoekingen aan het licht kwamen.

De beklaagden moeten worden ontslagen van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen D2, D3, D4, D5, E2, E3, E4 en E5.

2. De feiten en hun kwalificatie

en huren sinds begin 2003 een huis gelegen te , van de beklaagden. De gevraagde huurprijs bedroeg 400 EUR.

In hun klacht vermelden zij talrijke gebreken: een gasvuur dat een gasgeur verspreidt, niet-reglementaire elektriciteitsleidingen, een gebrekkige douche.

Zij zouden de gebreken hebben gemeld, maar de verhuurders zouden nalaten daar iets aan te doen.

ging niet in op de vraag van de politie om gehoord te worden.

Het pand dat zij bewoonde maakte op 30 mei 2007 het voorwerp uit van een administratieve controle. Het totaliseerde 68 punten op het technisch verslag en werd op 21 augustus 2007 door de burgemeester ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

Bij nazicht door de politie op 29 januari 2008 werd het nog steeds door de klagers bewoond. Daar zij geen huur meer zouden betalen sinds juni 2006, dienden zij de woning op 14 februari 2008 te verlaten.

Sinds 14 maart 2008 wordt de woning door een nieuwe huurder bewoond.

Op 9 mei 2008 werd een huiszoeking uitgevoerd: de gasinstallatie vertoonde brand- of ontploffingsgevaar, er was insijpelend vocht langs het plafond van de slaapkamer, in de leefkamer was er opstijgend vocht in de buitenmuren, in het algemeen was het buitenschrijnwerk verweerd, de badkamer is gelegen achteraan een niet-geïsoleerde koer en is niet vorstvrij, de woonkamer en keuken kan niet verlucht worden, de verluchting van de afvoer is onvoldoende om schimmelvorming te voorkomen, in de keuken is een gasgeiser waarvan de schouw

onvoldoende hoog is, de gaskachel in de woonkamer vertoont een gevaar voor CO-intoxicatie.

De woning totaliseert aldus 60 punten op het technisch verslag. Het is ongeschikt en gelet op het veiligheids- en gezondheidsrisico, onbewoonbaar.

werd op 11 augustus 2008 gehoord. Hij stelt dat hij de hersteltermijn die de onderzoeksrechter vooropstelde, namelijk 3 maanden, niet kan halen. Hij vraagt 6 maanden.

Op 28 augustus 2008 werd opnieuw nazicht gedaan van de woning; zij totaliseerde nog steeds 58 punten op het technisch verslag en bleef onbewoonbaar. Een deel van de koer werd overdekt, doch de bijgeplaatste muren zijn zeer rudimentair afgewerkt. De algemene opmerking dringt zich op dat de uitgevoerde herstellings- en aanpassingswerken ontoereikend zijn en onvakkundig werden uitgevoerd (OK 3, st 15).

Op 10 oktober 2008 meldt de politie dat er geen verdere herstellingen werden uitgevoerd.

Op 30 oktober 2008 wordt bij de onderzoeksrechter voorgeleid. Hij had de vrijgave van het pand gelegen te , bekomen, maar had de nodige werken niet kunnen uitvoeren bij gebrek aan financiële middelen. Zijn vervangingsinkomen volstaat niet om de leningen af te betalen voor de vier huizen die hij aankocht en tegelijk werken uit te voeren aan die woningen. Hij vraagt een nieuw uitstel tot eind januari 2009.

Een tweede hercontrole vond plaats op 18 november 2008; er waren nog 55 punten op het technisch verslag.

Bij een derde hercontrole op 28 november 2008, bleven er nog slechts 9 strafpunten over, omwille van het verweerd schrijnwerk.

De woning was niet meer ongeschikt of onbewoonbaar, maar was nog steeds niet in orde.

kreeg op 15 december 2008 de toelating van de onderzoeksrechter om het pand opnieuw te verhuren.

Een conformiteitsattest werd afgeleverd op 8 juli 2009.

De ongeschikt- en onbewoonbaarheidsverklaring van 21 augustus 2007 werd ingetrokken op 16 juli 2009; de beslissing vermeldde wel dat het pand gelegen te , nog steeds in een trieste en erbarmelijke toestand verkeerde en dat de eigenaar op onvakkundige wijze herstellingswerken uitvoerde. De foto's (OK 3, st 202 en volgende) zijn duidelijk. Het pand voldeed echter wel aan de voorschriften.

In april 2009 werd vastgesteld dat alle panden, eigendom van de beklagden, opnieuw konden verhuurd worden.

is mede-eigenares van de woning; zij werd evenwel tijdens het gerechtelijk onderzoek niet gehoord. In de klacht van de burgerlijke partijen wordt zij niet vermeld. De klagers vermelden te hebben gehoord van . Zij werd op vraag van de rechtbank gehoord en verklaarde dat het haar man was die zich bezighield met het verhuren van hun eigendommen. De huurgelden werden door haar man ontvangen; hij was het ook die instond voor de aflossing van de hypothecaire leningen.

3. Bespreking:

3.1.

3.1.1. De tenlasteleggingen C (zoals verbeterd) en D1 (zoals verbeterd) worden niet betwist.

Uit het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen C (zoals verbeterd) en D1 (zoals verbeterd) naar voldoening van recht bewezen zijn.

3.1.2. De beklagde wordt ook vervolgd omwille van het feit dat hij van het verhuren van een woning die niet voldeed aan de kwaliteitsnormen een gewoonte zou hebben gemaakt.

De beperkte periode en het feit dat het alleen om een pand gaat, doet twifelen of er echt sprake is van een gewoonte.

De beklagde moet ontslagen worden van rechtsvervolging voor de tenlastelegging E1.

3.2.

Het onderzoek heeft niet aangetoond dat zich zou hebben ingelaten met het verhuren van de woning aan de klagers en

Het feit dat zij toeliet dat een woning waarvan zij mede-eigenares was en die niet voldeed aan de woonkwaliteitsnormen werd verhuurd, kan niet begrepen worden als een daad van mededaderschap: het is niet aangetoond dat zonder haar instemming het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd.

Dat de huurgelden het gezin in zijn geheel ten goede kwam, is ook geen daad van mededaderschap. Het delen in de wederrechtelijke opbrengst is nog iets anders dan het verstrekken van onontbeerlijke hulp.

moet worden ontslagen van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen C (zoals verbeterd), D1 (zoals verbeterd) en E1.

4. De straftoemeting

De tenlasteleggingen C (zoals verbeterd) en D1 (zoals verbeterd) zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze inbreuk wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 EUR tot 25.000 EUR (**Art. 20 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode**).

De procureur des Konings vordert een gevangenisstraf van zes maanden en een geldboete van 500 EUR. De beklaagde vraagt de opschorting en in ondergeschikte orde een werkstraf.

De gevraagde opschorting

Spijts de herhaalde aanmaningen in opdracht van de onderzoeksrechter beantwoordt de woning nog steeds niet aan alle woonkwaliteitsnormen. De zeer gebrekkige wijze waarop de herstellingen werden uitgevoerd (zie de foto's in het strafdossier, OK 3, st 202 en volgende) laat ook vermoeden dat de toestand weer snel zal aftakelen. Het is dan ook niet aangewezen om opschorting te verlenen.

Een gevangenisstraf of werkstraf

Het dossier toont aan dat de beklaagde, die werkloos is, over onvoldoende middelen beschikt om tegelijk zijn gezin met drie kinderen van levensonderhoud te voorzien, zijn leningen af te betalen en de vier huizen waarvan hij eigenaar is op verantwoorde manier te onderhouden.

De beklaagde had gedacht dat hij door de aankoop en het verhuren van panden een inkomen zou kunnen verwerven. Hij dient zich echter voldoende te informeren over de bestaande wetgeving: als verhuurder heeft hij ook verplichtingen. Een straf dringt zich op om hem daarop te wijzen.

De beklaagde vraagt een werkstraf. Overeenkomstig artikel 37ter Strafwetboek komt de werkstraf in de plaats van de hoofdstraf. Ten deze voorziet de Vlaamse Wooncode een gevangenisstraf en een verplichte geldboete. De hoofdstraf is de gevangenisstraf; de werkstraf komt dus in de plaats van de gevangenisstraf en is geen manier om aan de geldboete te ontkomen. Een werkstraf is wel van aard om de beklaagde te helpen bij zijn reïntegratie op de arbeidsmarkt, hetgeen zijn financiële problemen zou helpen oplossen. Een werkstraf heeft ook een opvoedende waarde en kan de beklaagde helpen bij het kweken van meer realiteitszin: hij moet dringend zijn uitgaven aanpassen aan zijn inkomsten.

In toepassing van art. 37ter §3 Strafwetboek betreffende de werkstraf werd de beklaagde vóór de sluiting van de debatten ingelicht over de draagwijdte van een dergelijke straf en werd hij tevens in zijn opmerkingen gehoord; de beklaagde heeft ter terechtzitting hiermee zijn akkoord betuigd.

De feiten zijn van aard om door een correctionele straf gestraft te worden. Art. 37 ter Strafwetboek zoals ingevoerd bij wet van 17 april 2002 voorziet dat binnen de perken van de op het misdrijf gestelde straffen alsook van de wet op grond waarvan de zaak voor de rechter werd gebracht een gevangenisstraf of een geldboete moet worden voorzien ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd.

Bij het bepalen van de duur van de werkstraf wordt ervan uitgegaan dat één werkdag acht werkuren omvat. Er wordt rekening gehouden met de erbarmelijke staat van de woning, waaraan thans nog steeds niet volledig verholpen is.

De verplichte geldboete

De verplichte geldboete kan beperkt blijven tot het minimum.

De beklaagde heeft een blanco strafrechtelijk verleden; hij verkeert in financiële moeilijkheden. In die omstandigheden is het aangewezen uitstel te verlenen zoals hierna bepaald.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen

De woning gelegen te _____, werd aan de burgerlijke partijen verhuurd van 1 februari 2003 tot 14 februari 2008.

De huur bedroeg 400 EUR per maand. Klaarblijkelijk werd sinds juni 2006 geen huur meer betaald.

De ontvangen huur voor die periode bedraagt dus 40 maanden x 400 EUR/maand = 3.600 EUR.

De woning voldeed niet aan de woonkwaliteitsnormen en mocht dus niet verhuurd worden. Gelet op de erbarmelijke staat van het huis moeten de ontvangen huurgelden bijgevolg integraal verbeurd verklaard worden als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf werden verkregen.

Daar deze huurgelden niet worden gevonden in het vermogen van de veroordeelde heeft de verbeurdverklaring betrekking op een daarmee overeenstemmend bedrag zoals geraamd door de rechtbank.

De beklaagde verkeert in zware financiële moeilijkheden, mede omdat hij zijn mogelijkheden zwaar heeft overschat. Hij tracht dit op te lossen door één of meer van zijn eigendommen te verkopen.

Hij verkeert in de wettelijke mogelijkheden om uitstel te verkrijgen.

Teneinde zijn gezin niet voor een financieel onoverkomelijke last te behoeden, kan uitstel worden verleend zoals in het dispositief vermeld.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

1. De vorderingen van de VLAAMSE WOONINSPECTEUR

1.1. De vordering m.b.t. de woning gelegen te _____

1. De beklaagde vraagt dat zou afgezien worden van het bevelen van herstel. Herstel is een bijzondere vorm van teruggave.

Overeenkomstig art. 44 Sw. wordt de veroordeling tot de bij de wet gestelde straf altijd uitgesproken, onverminderd de teruggave.

Teruggave betekent het doen verdwijnen van de gevolgen van het delict door een materialiter herstellen van de vroegere toestand. In de enge zin gaat het over het opnieuw ter beschikking stellen aan de eigenaar van voorwerpen die hem ontnomen werden. In de ruime zin beoogt de teruggave de beëindiging van de met de strafwet strijdige toestand (VANHOUDT, C. en CALEWAERT, W., Belgisch Strafrecht, Gent, Wetenschappelijke Uitgeverij E. Story-Scientia, 1968, nrs. 1873 en 1874; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering; Antwerpen, Maklu, 2007, nr. 292).

De strafrechter mag de teruggave slechts bevelen wanneer hij het bestaan van een wetsovertreding vaststelt. Wanneer de wetsovertreding wordt vastgesteld is de teruggave evenwel verplicht (R. VAN ROYE, *Manuel de la partie civile*, Brussel, Librairie Judiciaire Polydore Pee, 1945, nr. 328; P.E. TROUSSE, "Principes généraux du droit positif belge", *Novelles*, I, 1, nr. 1580; R. VERSTRAETEN, *Handboek Strafvordering*, Antwerpen, Maklu, 2007, nr. 294. Vgl. Cass., 17 okt. 1984, *Arr.Cass.*, 1984-85, 280; J. VANHALEWIJN en L. DUPONT, "Valsheid in geschriften", *A.P.R.*, Gent, Story-Scientia, 1975, nr. 601 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

De rechtbank kan dus niet afzien van het bevelen van herstel.

2. Op administratief gebied bestaat er inderdaad een wettelijk gedoogbeleid. Indien minder dan 18 punten op het technisch verslag voorkomen, moet de gewestelijke ambtenaar de ongeschiktverklaring niet adviseren (art. 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen).

Dezelfde inschikkelijkheid bestaat niet wanneer de zaak het strafrechtelijk stadium heeft bereikt. Elke schending van de veiligheids- en kwaliteitsnormen is strafbaar. Artikel 20 van de Vlaamse Wooncode voorziet niet in een puntengrens: van zodra er ook maar één gebrek wordt vastgesteld is er een misdrijf, dit wil zeggen vanaf 1 strafpunt.

3. De herstellvorderende partij vordert bij wijze van herstel de veroordeling tot het uitvoeren van werken waardoor het pand gelegen te _____, opnieuw voldoet aan de kwaliteitsnormen, hetgeen impliceert het wegwerken van alle gebreken aan het pand. De meeste gebreken werden in de loop van het onderzoek weggewerkt, doch niet alle. Meer bepaald bleek bij het laatste nazicht op 28 november 2008 dat het buitenschrijnwerk (ramen en deuren), dat algemeen verweerd is, nog moest vervangen worden (OK 3, st 89 straf dossier).

Tevens werd vastgesteld dat de uitgevoerde herstellingen op niet professionele wijze werden uitgevoerd. Het is dus onzeker of deze herstellingen zullen hebben standgehouden tot op de dag van de uitspraak. De vordering tot herstel is dus integraal rechtmatig en gegrond.

Dit vonnis is er één over de burgerlijke vordering. Teneinde de verdere verkrotting van het gebouw tegen te gaan, moet dit vonnis uitvoerbaar verklaard worden niettegenstaande hoger beroep.

1.2. De vorderingen m.b.t. de woningen gelegen te _____ en _____

Gezien de strafvordering niet ontvankelijk is wat deze panden betreft, is de rechtbank niet bevoegd om uitspraak te doen over deze vorderingen van de herstellvorderende partij.

2. De vordering van de burgerlijke partijen _____ en _____

Deze burgerlijke partijen vorderden naar aanleiding van hun stelling als burgerlijke partij op 30 juli 2007 een provisionele schadevergoeding van de beklagde _____ begroot op 1 EUR.

De bewezen tenlasteleggingen C en D1 ten laste gelegd van _____ staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partijen _____ en _____ werden geleden.

De beklagde _____ is alleen en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partijen _____ en _____ geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Een provisionele vergoeding van 1 EUR, zoals gevorderd, komt billijk en toewijsbaar voor.

3. De vordering van _____

Haar vordering heeft betrekking op de woning gelegen te _____ (tenlasteleggingen D4 en E4).

Gezien de strafvordering niet ontvankelijk is wat deze feiten betreft, is de rechtbank niet bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van de burgerlijke partij.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194, 195 en 203§3 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 37ter, 37quater, 37quinquies, 38, 40, 41, 42, 43, 43bis, 44, 45, 65, en 100 van het Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals onder de tenlasteleggingen vermeld;
art. 1, 8 en 14/1 Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

1. Past de tenlastelegging C aan en verbetert die als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 §§ 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (zoals artikel 20 §1 gold tot de vervanging ervan bij decreet van 7 mei 2004 – B.S. 05.08.2004),

als verhuurder of eventuele onderverhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 20 §1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals laatst vervangen door artikel 8 van het decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking.

2. Past de tenlastelegging D aan en verbetert die als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

(zoals artikel 20 § 1 gold na de vervanging ervan door artikel 20 van het decreet van 7 mei 2004 – B.S. 05.08.2004),

als verhuurder of eventuele onderverhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest,

feiten thans strafbaar gesteld door artikel 20 §1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals laatst vervangen door artikel 8 van het decreet van 7 juli 2006 houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking.

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de strafvordering onontvankelijk wat de tenlasteleggingen D2, D3, D4, D5, E2, E3, E4 en E5 betreft.

1) Ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging E1.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen C en D1 SAMEN om binnen de twaalf maanden na de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen, gedurende **HONDERD VIERENVEERTIG UREN WERKSTRAF** te verrichten in een door de probatiecommissie aangeduide openbare dienst van de staat, gemeenten, provincies, gemeenschappen of gewesten, of bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel en tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EUR (= 500,00 EUR)**.

Beveelt dat ingeval de werkstraf niet wordt uitgevoerd, deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZES MAANDEN**.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EUR (= 2.750,00 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN MAAND EN VIJF DAGEN**.

Verklaart een geldsom ten bedrage van **DRIEDUIZEND ZESHONDERD EUR (= 3.600,00 EUR)** verbeurd, als equivalent van een vermogensvoordeel, dat rechtstreeks verkregen werd uit de bewezen verklaarde misdrijven.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde:

- wat betreft de geldboete van VIJFHONDERD EUR (= 500,00 EUR), gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EUR (= 2.750,00 EUR), of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND en VIJF DAGEN, en

- wat betreft de verbeurdverklaring van een geldsom van DRIEDUIZEND ZESHONDERD EUR (= 3.600 EUR),

zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR, te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

2) Ten aanzien van _____

Ontslaat de beklaagde _____ van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen C, D1 en E1.

Kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 712,36 EUR.

Veroordeelt de beklaagde _____ tot de volgende kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat, **kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen:**

- de kosten van eigen dagvaarding, begroot op 28,16 EUR.
- de kosten van de tussenkomst van een slotenmaker op 9 mei 2008, voor het openen van de woning gelegen te _____ begroot op 105,14 EUR.

Laat de overige kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 579,06 EUR ten laste van de Staat.

Legt de veroordeelde _____ eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Overtuigingsstukken:

Beveelt de teruggave van de volgende overtuigingsstukken, neergelegd ter correctionele griffie alhier onder de nummers:

- **20083018** : aan _____) op _____
 - **20083770** : aan _____ ; beklaagde _____
 - **20083810** : aan _____ op _____

BURGERRECHTELIJK**1. De vorderingen van de VLAAMSE WOONINSPECTEUR****1.1. De vordering m.b.t. de woning gelegen te _____**

Verklaart de eis van de tussenkomende partij, de VLAAMSE WOONINSPECTEUR, toelaatbaar en gegrond.

Beveelt dat _____ gehouden is tot het uitvoeren van de werken om de woning gelegen te _____ te laten voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, namelijk

- het wegwerken van alle gebreken aan het pand, zoals opgesomd in de herstellvordering van 12 augustus 2008 (minstens, de vervanging van het buitenschrijnwerk (ramen en deuren), dat algemeen verweerd is).

Bepaalt dat de termijn voor de uitvoering van de werken aan het gebouw 8 maanden na de uitspraak van dit vonnis is.

Zegt voor recht dat de veroordeelde de VLAAMSE WOONINSPECTEUR onmiddellijk bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengt wanneer de opgelegde werken vrijwillig werden uitgevoerd.

Veroordeelt _____ tot betaling van een dwangsom ten bedrage van 125,00 EUR per dag vertraging in de uitvoering der werken.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Machtigt de VLAAMSE WOONINSPECTEUR, indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen werken binnen de gestelde termijn zelf uit te voeren, om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien. Verplicht de veroordeelde in geval van ambtshalve uitvoering om alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de VLAAMSE WOONINSPECTEUR.

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de beslissing op burgerlijk vlak, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

1.2. De vorderingen m.b.t. de woningen gelegen te _____
en _____

Verklaart zich onbevoegd om uitspraak te doen over de herstellvordering wat deze woningen betreft.

2. De vordering van de burgerlijke partijen _____ en _____

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt _____ om te betalen aan de burgerlijke partijen de provisionele som van 1,00 EUR.

Om nodeloze verrekeningen bij de eindafrekening te vermijden, worden geen intresten op de provisie toegekend.

Stelt de zaak op burgerlijk gebied onbepaald uit.

3. De vordering van _____

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van deze burgerlijke partij.

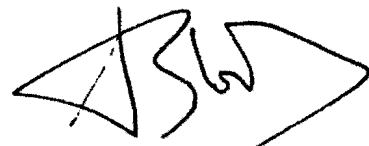
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **EEN JUNI TWEEDEUIZEND EN TIEN**.

Aanwezig:

- de heer **A. Bloch**, ondervoorzitter, die de zitting voorzigt;
- de heer **B. Van Vossel**, substituut-procureur des Konings;
- mevrouw **T. De Zutter**, griffier.

T. De Zutter

A. Bloch